

[Ministeren for offentlige arbejder]

dige daglige arbejdstid på 36 timer og 40 minutter ugentlig.

Uden at ville foregribe resultatet af rigsrevisionens undersøgelse af dette spørgsmål finder jeg det på baggrund af den nævnte praksis ikke godtgjort, at de stedfundne udbetalinger af overarbejds- og merarbejdsvederlag er sket med urette, sådan som spørgsmålet synes at forudsætte.

Spm. nr. 972

Til *ministeren for offentlige arbejder* (14/7 82) af:

Poulsgaard (FP):

»I betragtning af at der gennem så lang tid er udbetalt for meget i løn til de ansatte i elektricitetsrådet, hvad agter ministeren da at foretage for at holde skatteyderne skadesløse?«

Begrundelse

Det er fuldstændig urimeligt, at man kan læse om den slags sager i dagspressen, hvoraf det bl.a. fremgår, at ministeren har været vidende om forholdene uden at have reageret.

Spørgeren skal i dette spørgsmål ikke tage stilling hertil, men hvis det er rigtigt, at ministeren har været bekendt med det og ikke har reageret, er det efter spørgerens mening meget muligt, at ministeren bør drages til ansvar ifølge ministeransvarlighedsloven.

Besvarelse (27/7 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 970, har arbejdstiden i elektricitetsrådet for de nuværende ansatte i rådet været 36 timer 40 minutter pr. uge fra deres ansættelse, og indtil ministeriet for offentlige arbejder ændrede den til 40 timer pr. uge. De ansatte må derfor antages at have været i god tro med hensyn til rigtigheden af de foretagne lønudbetalinger.

Såfremt spørgeren har antaget, at skatteyderne ville kunne holdes skadesløse ved, at den eventuelt for meget udbetalte løn søges tilbagebetalt fra medarbejderne, kan jeg oplyse, at der ikke er noget juridisk grundlag

for at kræve tilbagebetaling af løn, som medarbejdere har modtaget i god tro.

Spørgeren har i sin begrundelse for spørgsmålet anført, at det af dagspressen bl.a. skulle fremgå, at ministeren for offentlige arbejder har været vidende om forholdene vedrørende elektricitetsrådets arbejdstid. Dette er ikke tilfældet, og det mener jeg i øvrigt heller ikke er kommet til udtryk i pressen. Heller ikke nogen af de nuværende embedsmænd i departementet har været vidende om forholdet, før sagen nu kom frem.

Jeg har således ikke tidligere haft anledning til at foretage noget i sagen, og jeg finder, at det må være rigtigst nu at afvente resultaterne af rigsrevisionens igangværende undersøgelse.

Spm. nr. 973

Til *ministeren for skatter og afgifter* (14/7 82) af:

Maisted (FP):

»I fortsættelse af mit spørgsmål nr. 820 og ministerens svar herpå bedes ministeren forklare sidste afsnit i sit svar, idet alt tyder på, at differencen mellem anskaffelsessummen på ministerbiler og den afskrivningsberettigede anskaffelsessum af personbiler til forretningsbrug er steget fra ca. 180.000 kr. til over 200.000 kr. inkl. afgifter efter de nu gældende regler.«

Besvarelse (11/8 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det er af tolddepartementet oplyst, at afgiften indtil 1. juli 1982 på en bil til en værdi af 75.000 kr. andrager 123.750 kr., og at de samme afgifter for en bil til en værdi af 90.000 kr. andrager 148.200 kr. Anskaffelsessummen bliver således henholdsvis 198.750 kr. og 238.200 kr. Differencen mellem anskaffelsessummen for en bil, der svarer til en ministerbil, og afskrivningsgrænsen for 1982 på 65.000 kr. er herefter steget fra 133.750 kr. til 173.200 kr.

Det, der blev givet udtryk for i sidste afsnit af svaret på spørgsmål 820, var, at denne difference for fremtiden må antages at blive indsnævret som følge af forhøjelsen af afskrivningsgrænsen fra 1. januar 1983 til 93.600 kr., der pristalsreguleres. Under forudsætning af uændrede afgifter og uændret be-